

ART

La Fundació Vila Casas reivindica la figura de Julio González

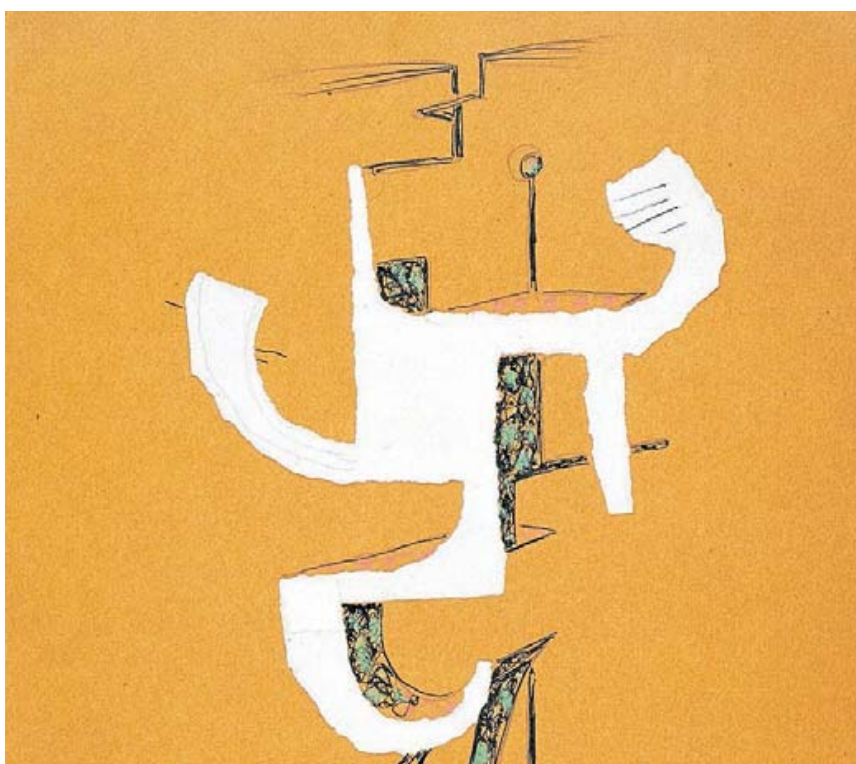
Una mostra posa l'accent en els dibuixos de l'escultor barceloní

XAVI SERRA
BARCELONA

Julio González (Barcelona, 1876 - Arcueil, França, 1942) va ser un dels pioners de l'escultura moderna en ferro, "el mestre del bufador i l'assemblage metàl·lic", com el va definir l'escultor David Smith. Però en la mostra sobre González que es podrà visitar als Espais Volart de la Fundació Vila Casas fins al 30 de desembre el focus estarà posat sobre la seva obra amb llapis: una setantena de dibuixos i quatre escultures que volen revelar la dimensió trençadora del seu llenguatge artístic.

Comissariada per J.F. Yvars, l'exposició *Julio González. Dibuixos, papers i figures de la col·lecció de l'IVAM* aplega obres "lleugerament inèdites" dels arxius del museu valencià. "La selecció s'ha fet d'acord amb criteris plàstics amb l'objectiu de mostrar que, a més d'un escultor, més enllà de l'elogi també era un excel·lent dibuixant", explica Yvars, que a més de crític i historiador de l'art és director honorífic de l'IVAM. La tria vol "obrir una porta al taller de González" per mostrar el procés de treball de l'escultor, els "experiments i temptatives constructives i formals que tenen una potència que fa que González no sigui un escultor més".

La selecció d'escultures que completa la mostra és curta, però està formada per obres importants com *Grand personnage debout* (1936) i *Madame Cactus* (1939-1940), que dialoguen amb alguns estudis i esbossos inclosos entre els dibuixos. Yvars lamenta que la figura de González no tingui "l'espessor" que mereix: "Després de la Segona Guerra Mundial la seva figura s'ha desdi-



Personnage au formes blanches, de 1937, és un dels dibuixos de Julio González que s'exposen als Espais Volart. FUNDACIÓ VILA CASAS

buiat per culpa d'algunes pugnes entre tendències artístiques que es van donar, però jo considero que és el gran escultor del segle XX i un pioner de l'escultura del segle XXI".

Descobrint Manuel Duque

També fins al 30 de desembre, els Espais Volart acolliran una mostra dedicada a Manuel Duque (Nerva, 1919 - Sabadell, 1998) i comissariada per Imma Prieto. Com González, Duque va ser un artista amb un reconeixement limitat en vida, sempre al marge dels grans corrents del seu temps. *De la llum al món* reuneix una vuitantena d'obres pictòriques per examinar la trajectòria de l'autor destacant la vivesa del seu traç.

"La seva recerca artística va de la llum a la percepció de la natura, el moviment, el paisatge... Però no es tracta d'una representació del paisatge, sinó d'una idea del paisatge", subratlla Prieto.

La trajectòria de Duque està lligada als seus orígens humils: després de treballar a la mina, la mort del pare l'empeny a traslladar-se a Sabadell, on va viure gairebé tota la vida. Durant uns anys, però, es va intentar obrir camí a París com a artista mentre feia de cambrer i escrivia el manifest *Rehabilitar la pintura*. Prieto lamenta que una part important de l'obra de Duque es conservi al seu estudi de Sabadell "en condicions molt precàries".